

under Vedelsen af det Ministerium, som har fremholdt dette Princip, at det er ved Arbejde Arbejderne skulle eksistere og ikke ved Almisse — denne Administration er det, der byder Arbejderne denne Løn og forlanger haardt og strengt Arbejde for denne Betaling, uagtet de vide, at det er umuligt for en Familiefader i Kjøbenhavn at klare sig med en Løn af 20 Ore pr. Time, og man vil dog vel ikke have, at de skulle arbejde ret meget over 10 Timer om Dagen ved Snefastningsarbejde. Jeg har søgt Oplysninger om denne Sag. Det er først i Aar og maasse i det foregaaende Aar, at man har budt Arbejderne denne Løn. Tidligere har man paa den sjællandske Jernbane betalt 2 Mark i gamle Penge for Snefastningsarbejde i 2 Timer. Jeg har her liggende for mig Telegrammer rundt omkring fra, fra Odense, Aarhus, Aalborg og Randers, hvori det erklæres, at der tidligere er blevet betalt 25 Ore pr. Time for dette Arbejde, og at dette baade nu og den Gang blev betalt paa den Maade, at Arbejderne fik Betaling fra den Tid, de bleve antagne og transporterede til Arbejdsstedet, indtil de atter ere transporterede tilbage til deres Hjem, saa at de altsaa undertiden ogsaa fik Betaling for Natten, da de ikke arbejdede. De fik altsaa paa den Maade undertiden en Fortjeneste, som kunde være stemmende med de paagældende Arbejdsforhold og svarende nogenlunde til deres Arbejdes Streng-
 hed, saavidt man kan forlange under de givne Forhold. Men saaledes er det ikke her; her er det en Afkortning i Arbejdslønnen, der finder Sted paa Statsforvaltningens Omraade og under Autoriteternes Varetagelse, en Afkortning, som jeg finder meget karakteristisk og i allerhøjeste Grad uheldig. Jeg mener dog, at, fordi der er Overflod paa Tilbud af Arbejdskraft, burde virkelig ikke Staten og dens Funktionærer gaa i Spidsen for en Nedsættelse af Arbejdslønnen. De kunne dog umulig være ubekjendte med, at det er en fuldkommen Umulighed for en Familiefader at forsjøge sin Familie med et Par Kroner om Dagen, naar Talen er om Forholdene i Kjøbenhavn, tilmed under de Forhold, som følge af den sidste Tids haarde Vinter; thi det er jo de Herrer bekjendt, at en hvillensomhelst Ting, henhørende til Næringsmidlerne, er stegen betydelig i Pris netop under disse Vinterforhold. Hvad nu angaar dette specielle Forhold, der har givet Anledning til denne Forespørgsel, er det jo saa, at Arbejdet i Onsdags i afvigte Uge ved Frostetid blev standset af nogle Arbejdere, som arbejdede ved Snefastning paa Strækningen

Hellerup—Lyngby paa Grund af, at man var misfornøiet med denne ringe Betaling af 20 Ore, hvad Ingen kan undre sig over og forlangte en Forhøielse af 10 Ore i Timen, altsaa 30 Ore pr. Time. Men det nægtede Arbejdslederen at gaa ind paa, og han telegraferede til Kjøbenhavn efter anden Arbejdskraft, og Arbejdere, som vare antagne til Arbejde paa Kjøbenhavns Banegaard, til samme Betaling af 20 Ore, bleve kommanderede ud til Hellerup Station for at træde ind i deres Sted, som negtede at arbejde derude. Det var i det Mindste for en Dels Bekommanderede Arbejdere, som stod i Arbejde paa Kjøbenhavns Banegaard, antagne om Morgenens til en Arbejdsløn af 20 Ore i Timen, som man kommanderede til at forlade deres Arbejde paa Banegaarden for at begive sig ud til Hellerup og optage Arbejdet i Stedet for dem, der havde nedlagt det. Da de saa kom der ud, vil man ikke forundre sig over, at de, da de hørte, der var Arbejdsnedlæggelse, sagde: Nei, det kunne vi ikke inklade os paa, vi kunne ikke være bekjendt at optage Arbejdet, naar de Andre have nedlagt det, og de negtede da selvfølgelig at optage det. Saa vidt jeg veed, blev en Del af dem transporteret tilbage til Kjøbenhavns Banegaard, og der blev sendt Bud efter ny Hold; men samtidig med, at disse Folk, som vare udføremmanderede til Hellerup, altsaa flyttede fra det ene Arbejde til det andet, kom til Kjøbenhavns Banegaard, bleve de affædige, fordi de ikke havde villet optage Arbejdet der ude. De havde dog faktisk ikke været sirketende, de havde blot ikke villet været Struebrækkere, blot negtet at optage det Arbejde, som de Andre havde nedlagt. Senere enedes man, saa vidt mig bekjendt, med et andet Hold, som kom der ud, om at optage Arbejdet for 25 Ore pr. Time om Eftermiddagen, efterat Arbejderne først havde forlangt 25 Ore pr. Time for hele Dagen. Man havde parlamentareret frem og tilbage og ganske rolig forsinket Rydning og Gjennemførelse af Trafiken for at forhandle med Arbejderne om disse Lumpne 5 og 10 Ore pr. Time. Endelig enedes man nok som sagt med dem, som vare komne sidst, om 25 Ore pr. Time for Eftermiddagen; men saa vidt mig bekjendt skete det først, efter at man havde bethdet dem, at hvis de ikke vilde optage Arbejdet, kunde de gaa hjem til Kjøbenhavn. Nu er det jo ikke behageligt i et saadant Veir, som vi have haft i de sidste Dage, at gaa fra Hellerup til Kjøbenhavn, og det var derfor ganske naturligt, at disse Folk, der trængte til Arbejde og nu en Gang vare komne paa Stedet, foretrak at optage Arbejdet fremfor at